

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน อย่าได้ยินสิ่งที่เลวร้าย! ลูกกำลังนั่งที่นี้ในความเป็นมิตรของสัจจะ ลูกต้องไม่เข้าไปสู่ความเป็นมิตรที่ไม่ดีของมายา โดยการได้รับอิทธิพลจากมิตรที่ไม่ดี ลูกก็จะจุกแน่นด้วยความสงสัย

คำถาม: เหตุใดมนุษย์จึงไม่สามารถถูกเรียกว่าจิตวิญญาณในเวลาไหน?

คำตอบ: เพราะทุกคนมีสำนึกเป็นร่าง ผู้ที่มีสำนึกที่เป็นร่างจะถูกเรียกว่าจิตวิญญาณได้อย่างไร? เพียงพ่อที่ไม่มีตัวตนผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นพ่อทางจิตวิญญาณ เพียงท่านเท่านั้นที่ให้คำสอนแก่ลูกที่จะกลับมามีสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ สมญา“ผู้ที่สูงที่สุด”นั้นมอบให้เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้น ไม่มีใครนอกจากพ่อที่จะถูกเรียกว่าเป็น“ผู้ที่สูงที่สุด”

โอมซานติ เมื่อลูกๆ นั่งที่นี้ ลูกรู้ว่าบาบา คือบาบา, ครูและสัจครูของลูก มีความจำเป็นสำหรับทั้งสาม ลำดับแรกคือพ่อ ต่อมาคือครูที่สอนลูก และสุดท้ายมีกูรู ที่นี้ลูกต้องมีการจดจำระลึกถึงในลักษณะนี้ เพราะนี่คือสิ่งใหม่ ท่านคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ด้วยเช่นกัน ไม่มีขีดจำกัดหมายถึงท่านเป็นของทุกคน ใครก็ตามที่มาที่นี้ก็จะได้รับการบอกว่า เก็บสิ่งนี้ไว้ในสำนึกของลูก หากลูกคนไหนมีความสงสัยเกี่ยวกับสิ่งนี้ ยกมือขึ้น! นี่คือน้ำที่นามห้ศรัทธา เป็นเวลาชาติแล้วชาติเล่าที่ลูกไม่เคยพบใครที่ลูกจะคิดว่าเป็นพ่อ ครู และสัจครูของลูก และนั่นก็คือผู้ที่สูงที่สุดเช่นกัน ท่านคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ครูที่ไม่มีขีดจำกัด และเป็นสัจครูที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกเคยพบใครเช่นนั้นไหม? ลูกไม่สามารถจะพบผู้ที่เป็นเช่นนั้นในเวลาอื่นใดนอกจากยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดนี้ หากลูกคนไหนมีความสงสัยเกี่ยวกับสิ่งนี้ ลูกสามารถยกมือขึ้น ทุกคนที่กำลังนั่งที่นี้มีศรัทธาในสติปัญญา ทั้งสามนี้คือบุคคลหลัก พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดให้ความรู้ที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก มีเพียงความรู้ที่ไม่มีขีดจำกัดนี้เท่านั้น ลูกได้ศึกษาความรู้ที่มีขีดจำกัดประเภทต่างๆ มากมาย บางคนกลายเป็นทนายความ บางคนกลายเป็นศัลยแพทย์ เพราะทั้งหมดนั้นเป็นสิ่งที่ต้องการที่นี้: หมอ ทนายความ และผู้พิพากษา ฯลฯ ไม่มีความจำเป็นสำหรับพวกเขาที่นั้น ไม่มีเรื่องของความทุกข์ที่นั้น ดังนั้นเวลานี้พ่อนั่งที่นี้และให้คำสอนที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูกๆ เพียงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเท่านั้นที่ให้คำสอนที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก และลูกก็ไม่จำเป็นต้องศึกษาสิ่งใดเป็นเวลาครึ่งวงจรร ลูกได้รับคำสอนเหล่านี้เพียงครั้งเดียวเท่านั้น นั่นคือคำสอนเหล่านี้มีผล นั่นคือลูกได้รับผลของสิ่งนี้เป็นเวลา 21 ชาติเกิด หมอ ทนายความ ผู้พิพากษา ฯลฯ ไม่ได้มีอยู่ที่นั้น ลูกมีศรัทธาว่ามันเป็นเช่นนั้นอย่างแท้จริง ไม่มีความทุกข์ที่นั้น ไม่มีความทุกข์ทรมานของกรรมที่นั้น พ่อนั่งที่นี้และอธิบายปรัชญาของกรรมแก่ลูก ผู้คนเหล่านั้นที่ถ่ายทอดก็ตะบองสิ่งนี้แก่ลูกไหม? พ่อพูดว่า พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูก พวกเขาได้เขียนไว้ว่า “พระเจ้ากฤษณะพูด” ในสิ่งนั้น อย่างไรก็ตามเขาคือมนุษย์ที่มีคุณธรรมที่สูงส่ง ไม่มีใครใช้ชื่อว่า “ชีพบบา” ท่านไม่มีชื่ออื่นใด พ่อพูดว่า: พ่อยืมร่างนี้มาใช้ ร่างนี้ อาคารนี้ ไม่ได้เป็นของพ่อ เป็นอาคารของผู้อื่น อาคารนี้มีหน้าต่าง ฯลฯ ดังนั้นพ่ออธิบาย: พ่อคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก นั่นคือพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด พ่อสอนลูกๆ ดวงวิญญาณด้วยเช่นกัน ท่านเรียกว่าพ่อทางจิต ไม่มีใครอื่นสามารถเรียกว่าเป็นพ่อทางจิต ที่นี้ลูกๆ รู้ว่าผู้เดียวที่คือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด การประชุมทางจิตกำลังเกิดขึ้นในเวลานี้ ความจริงแล้วนั้นไม่ใช้การประชุมทางจิตวิญญาณ พวกเขาไม่ได้เป็นทางจิตวิญญาณอย่างแท้จริง พวกเขามีสำนึกที่เป็นร่าง พ่อพูดว่า ลูกๆ ขอให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ละทิ้งความหยิ่งโสของร่างกาย พวกเขาจะไม่สามารถพูดเช่นนั้นกับใครได้ คำว่า “ทางจิตวิญญาณ” ใช้ในเวลาไหนเท่านั้น ก่อนหน้านั้นพวกเขาเคยเรียกสิ่งนั้นว่าการประชุมทางศาสนา ไม่มีใครเข้าใจความหมายของทางจิตวิญญาณ “พ่อทางจิต” หมายถึง พ่อที่ไม่มีตัวตน ลูกๆ ดวงวิญญาณคือลูกๆ ทางจิต พ่อทางจิตมาและสอนลูก ไม่มีใครอื่นสามารถมีความเข้าใจในสิ่งนี้ พ่อเองนั่งที่นี้และบอกลูกว่าท่านคือใคร สิ่งนี้ไม่ได้กล่าวถึงในกิตะ พ่อกำลังให้คำสอนที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก ที่นั้นไม่มีความจำเป็นต้องมีทนายความ ผู้พิพากษา ศัลยแพทย์ ฯลฯ เพราะไม่มีสิ่งใดนอกจากความสุขที่นั้น ไม่มีชื่อหรือร่องรอยของความทุกข์ที่นั้น ที่นี้ไม่มีชื่อหรือร่องรอยของความทุกข์ ซึ่งกล่าวได้ว่ามันหายไปแล้ว พวกเขาเชื่อว่าความสุขก็เหมือนดังมูลกาหนึ่งหยด พวกเขามีความสุขเพียงเล็กน้อยเท่านั้นแล้วพวกเขาจะสามารถให้ความรู้เกี่ยวกับความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดได้อย่างไร ก่อนหน้านั้นเคยเป็นอาณาจักรของเหล่าเทพ มีสัจจะ 100% ขณะที่ในเวลาที่มีแต่ความหลอกลวงเท่านั้น นี่คือน้ำที่ที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกรู้ว่านี่คือต้นไม้อิโลกมนุษย์ และพ่อคือเมล็ดของต้นไม้อิโลก ท่านมีความรู้ทั้งหมดของต้นไม้อิโลก ผู้คนไม่มีความรู้ที่นี้ พ่อคือเมล็ดที่มีชีวิต ผู้คนเรียกพ่อว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกได้รับการปลดปล่อยและการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ในหนึ่งวินาทีด้วยความรู้ พ่อเป็นพ่อของทุกคน ด้วยการตระหนักรู้จักพ่อ, ลูกๆ ก็ได้รับมรดก อย่างไรก็ตามมีอาณาจักรด้วย มีสถานภาพมากมายหลายระดับตามลำดับกันไปในสวรรค์เช่นกัน พ่อสอนการศึกษา

เดียวกัน แต่ผู้ที่กำลังศึกษาเล่าเรียนนั้นตามลำดับกันไป ไม่มีความจำเป็นสำหรับการศึกษาอื่นใดในสิ่งนี้ ไม่มีความเจ็บป่วยใดๆ ที่นั่น พวกเขาไม่ได้ศึกษาเล่าเรียนเพื่อหารายได้ที่มีค่าไม่กี่ปดแลก ลูกนามรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากที่นี่ไปกับลูก ที่นั่นลูกจะไม่รู้ว่าใครบางคนให้สถานภาพนั้นแก่ลูกอย่างไร เพียงในเวลาหนึ่งที่ลูกเข้าใจสิ่งนี้ ลูกได้ศึกษาความรู้ที่มีขีดจำกัดและเวลานี้ลูกได้ตระหนักรู้และมาเพื่อรู้จักผู้เดียวที่สอนความรู้ที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก ลูกรู้ว่าพ่อคือพ่อเช่นเดียวกับเป็นครูผู้มาและสอนพวกเรา ท่านคือครูสูงสุดและท่านสอนราชาโยคะแก่พวกเรา ท่านเป็นสัตว์กู่ที่แท้จริงด้วยเช่นกัน นี่คือการราชาโยคะที่ไม่มีขีดจำกัด ผู้คนเหล่านั้นสอนแคว้นวิธีการที่จะกลายเป็นทนายความหรือหมอแก่ลูกท่านั้น เพราะนี่คือโลกแห่งความทุกข์ การศึกษาทั้งหมดเหล่านั้นมีขีดจำกัดในขณะที่การศึกษานี้ไม่มีขีดจำกัด พ่อกำลังสอนการศึกษาที่ไม่มีขีดจำกัดนี้แก่ลูก ลูกรู้เช่นกันว่าพ่อ,ครูและสัตว์กู่นี้มาทุกๆวงจร และท่านสอนการศึกษาเดียวกันสำหรับยุคทองและยุคเงิน และจากนั้นท่านก็หายไป รางวัลของความทุกข์ของลูกสิ้นสุดตามละคร พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนี้หนึ่งที่และอธิบายแก่ลูก ท่านเรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ลูกจะพูดกับภกษณะใหม่ว่า “ท่านคือแม่และพ่อ” หรือ “ผู้ชำระให้บริสุทธิ์”? มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืนระหว่างสถานภาพของผู้นี้(ภกษณะ)และผู้เดียวนั้น เวลานี้พ่อพูดว่า ด้วยการตระหนักรู้จักพ่อ ลูกสามารถได้มาซึ่งการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาที หากภกษณะเป็นพระเจ้า ใครๆก็จะสามารถตระหนักรู้จักเขาได้ในทันที การเกิดของภกษณะไม่ได้รับการจดจำว่าเป็นการเกิดที่สูงส่งและเป็นทางจิต เขาเพียงแค่อำนาจเน็ดด้วยความบริสุทธิ์ พ่อไม่ได้เกิดออกมาจากครรภ์ของใคร ท่านพูดว่า ลูกๆทางจิตที่สูงสุดแสนหวาน เป็นจิตวิญญาณที่ศึกษาเล่าเรียน ชั้นสการ์ที่ดีและไม่ดีทั้งหมดนั้นคงอยู่ในดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณมีการกระทำและพวกเขาได้รับร่างกายตามนั้น บางคนก็มีประสบการณ์ของความทุกข์อย่างมากมาย บางคนก็มีตาข้างเดียว และบางคนก็หูหนวก อาจจะกล่าวได้ว่าพวกเขาต้องเคยทำกรรมเช่นนั้นในอดีตและนั่นคือผลของการกระทำเหล่านั้น ดวงวิญญาณได้รับร่างที่มีโรคภัยต่างๆ ตามการกระทำที่ดวงวิญญาณได้ทำ เวลานี้ลูกๆ รู้ว่าเป็นพระเจ้าผู้เป็นพ่อที่กำลังสอนลูก พระเจ้าคือครู พระเจ้าคือผู้สอนและชี้นำ ท่านเรียกว่าพระเจ้า ปะราอาตมา และนั่นหมายความว่าพระเจ้าผู้เป็นดวงวิญญาณสูงสุด บราห์มาไม่สามารถเรียกได้ว่า “ผู้ที่สูงที่สุด” “ผู้ที่สูงที่สุด” หมายถึงสูงสุดเหนือสิ่งใด ผู้บริสุทธิ์ที่สุด ทุกคนมีสถานภาพที่แตกต่างกัน ไม่มีใครอื่นสามารถได้รับสถานภาพของภกษณะ ไม่มีใครอื่นจะได้รับสถานภาพของนายกรัฐมนตรี สถานภาพของพ่อก็แตกต่างไปจากสถานภาพของบราห์มา วิษณุและชางก้าด้วยเช่นกัน บราห์มา วิษณุและชางก้าคือเทพ ในขณะที่ชีวาคือดวงวิญญาณสูงสุด พวกเขาจะสามารถรวมทั้งสองเข้าด้วยกันและพูดว่าชีวา-ชางก้าได้อย่างไร? แต่ละคนนั้นแยกออกจากกัน เนื่องจากการไม่เข้าใจสิ่งนี้ พวกเขาจึงพูดว่าชีวาและชางก้าคือหนึ่งเดียวกัน พวกเขาแม้กระทั่งให้ชื่อเช่นนั้นให้แก่ผู้คน พ่อเองมาและอธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ลูกรู้ว่าผู้เดียวนั้นคือบาบา ครู และสัตว์กู่ มนุษย์ทุกคนมีพ่อและครูและกู่ เมื่อพวกเขาแก่ชราลงเขาก็จะรับกู่ ทุกวันนี่เด็กๆได้รับการบอกให้ยอมรับกู่ เพราะพวกเขาเชื่อว่าหากเด็กไม่มีกู่ เขาก็จะไม่เชื่อฟัง ก่อนหน้านั้นผู้คนเคยรับกู่หลังจากอายุ 60 ปี, สภาพของการปลดเกษียณ นิพพานหมายถึงการไปอยู่เหนือเสียง,บ้านที่เงียบสงบที่แสนหวาน และลูกได้ทำความเข้าใจพยายามมาเป็นเวลาครึ่งวงจรเพื่อไปที่นั่น อย่างไรก็ตามหากไม่มีใครรู้เกี่ยวกับสิ่งนี้ก็จะไม่มีใครสามารถไปที่นั่น, พวกเขาจะสามารถแสดงหนทางแก่ใครอื่นได้อย่างไร? ไม่มีใครนอกจากผู้เดียวสามารถชี้หนทางแก่ลูก ไม่ใช่ว่าสติปัญญาของทุกคนจะเป็นเหมือนกัน บางคนก็เพียงแต่รับฟังเรื่องราวทางศาสนา แต่ไม่ได้มีประโยชน์อะไรในสิ่งเหล่านั้น ไม่มีประโยชน์ใดเลย เวลานี้ลูกกำลังจะกลายเป็นดอกไม้ในสวนดอกไม้ ลูกกลายเป็นหนามจากดอกไม้และเวลานี้พ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นดอกไม้จากหนาม ลูกเคยมีคำควรแก่การกราบไหว้บูชาและจากนั้นลูกก็กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา จากการมีความสโตประธานลูกก็กลับมามีประธานและไม่บริสุทธิ์ในขณะที่ใช้ 84 ชชาติเกิด พ่อได้อธิบายภาพของบันไดแก่ลูกแล้ว ไม่มีใครรู้ว่าเวลานี้ลูกกลับมามีบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์อย่างไร ผู้คนร้องเพลง โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! มาและทำให้พวกเราบริสุทธิ์! ในกรณีนั้นเหตุใดพวกเขาจึงคิดว่าน้ำในแม่น้ำและมหาสมุทรเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์และไปอาบน้ำในนั้น พวกเขาเรียกแม่น้ำคงคาว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ แต่แม่น้ำนั้นออกมาจากที่ไหน? แม่น้ำทั้งหมดปรากฏออกมาจากมหาสมุทร แม่น้ำเหล่านั้นทั้งหมดเป็นลูกของมหาสมุทร ดังนั้นทุกสิ่งจะต้องเข้าใจอย่างชัดเจนมาก ลูกกำลังนั่งที่นี่ในความเป็นมิตรของสัจจะ เมื่อลูกเข้าไปสู่ความเป็นมิตรที่ไม่ดีภายนอกพวกเขาก็บอกสิ่งที่ผิดแก่ลูก และแล้วลูกก็ลืมสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ด้วยการเข้าไปสู่มิตรที่ไม่ดี, ลูกก็เริ่มสับสน แล้วก็เป็นผู้ที่รู้เกี่ยวกับความสงสัย อย่างไรก็ตามสิ่งเหล่านี้ไม่ควรที่จะถูกลืม บาบาของเราคือบาบาที่ไม่มีขีดจำกัด ครูและท่านก็พาพวกเราข้ามฟากไปเช่นกัน ลูกมาที่นี่ด้วยศรัทธา และที่เหลือทั้งหมดคือการศึกษาด้านโลกและภาษาทางโลก นี่คือการทางจิต พ่อพูดว่า การเกิดของพ่อเป็นทางจิตเช่นกัน พ่อพิมพ์ร่างกายมาใช้ พ่อใช้รองเท้าเก่า นี่คือการที่เก่าแก่ที่สุด นี่คือการรองเท้าที่เก่าแก่ที่สุด ร่างกายที่พ่อใช้นั้นก็เรียกได้ว่าเป็นรองเท้าบูทหาย เป็นสิ่งที่แสนจะง่ายดาย นี่ไม่ใช่บางสิ่งที่จะถูกลืม อย่างไรก็ตามแม้กระทั่งทำให้ลูกลืมสิ่งที่ง่ายดายเช่นนั้น พ่อคือพ่อ ท่านได้ให้คำสอนที่ไม่มีขีดจำกัดซึ่งไม่มีใครสามารถให้ได้ด้วยเช่นกัน บาบาพูดว่า ลูกอาจจะออกไปข้างนอกและมองดูว่าลูกได้รับคำสอนเหล่านั้นที่ได้หรือไม่ ทุกคนคือมนุษย์ พวกเขาไม่สามารถให้ความรู้นี้ พระเจ้าใช้พาหนะเดียว

เท่านั้นซึ่งเรียกได้ว่า “พาหนะที่โชคดี” พ่อเข้ามาในพาหนะนี้เพื่อให้ลูกมีโชคหลายล้านเท่า เขาถือลูกปัดที่ใกล้ขีดที่สุด แล้วบราห์มาก็กลายเป็นวิษณุ ชีพบาบาทำให้ผู้นี้เป็นเช่นนั้น และท่านก็ทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลกด้วยผู้นี้ด้วยเช่นกัน ดินแดนของวิษณุกำลังมีการก่อตั้งขึ้น สิ่งนี้เรียกว่าราชาโยคะเพื่อการก่อตั้งอาณาจักร ทุกคนที่กำลังรับฟังแต่บาบารู้ว่า สิ่งนั้นก็ได้ออกไปจากหูของผู้คนมากมาย ในขณะที่บางคนสามารถดูดซับแล้วก็ถ่ายทอดความรู้แก่ผู้อื่นได้ พวกเขาเรียกว่ามหารตี พวกเขาจับฟังความรู้, ดูดซับ แล้วก็มีความใส่ใจที่จะอธิบายแก่ผู้อื่นด้วยเช่นกัน หากผู้ที่กำลังอธิบายคือ มหารตีผู้อื่นก็จะเข้าใจได้อย่างรวดเร็ว พวกเขาจะเข้าใจได้น้อยกว่าจากคนที่มา และน้อยกว่าจากทหารเดินเท้า พ่อรู้ว่าใคร คือมหารตี และใครคือทหารม้า ไม่มีเรื่องของการสับสนเกี่ยวกับสิ่งนี้ อย่างไรก็ตามบาบาเห็นว่าลูกบางคนก็สับสนอยู่เรื่อยๆ แล้วก็เฝ้าแต่สับสน พวกเขานั่งด้วยการหลับตา จะมีใครสับสนในขณะที่กำลังหารายได้ไหม? หากลูกสับสนอยู่เรื่อยๆ แล้วลูกจะสามารถดูดซับสิ่งนี้ได้อย่างไร? ถ้าใครบางคนหา บาบาก็คงเข้าใจว่าเขาเหนื่อยแล้ว ไม่สามารถมีความ เหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้าในการหารายได้ การหาคือสิ่งซึ่งบอกของการไม่มีความสุข ผู้ที่เฝ้าแต่สำคัญอยู่ภายในเกี่ยวกับสิ่งใด สิ่งหนึ่งก็จะหาอย่างมาก เวลานั้นลูกกำลังนั่งอยู่ในบ้านของพ่อ นี่คือการครบครันด้วยเช่นกัน ท่านกลายเป็นครูและเป็นครู ด้วยเช่นกันที่จะชี้หนทางแก่ลูก ลูกนั้นเรียกว่าเป็นครูที่ยิ่งใหญ่ ดังนั้นเวลานี้ลูกควรจะกลายเป็นมือขวาของพ่อเพื่อที่ลูกจะสามารถให้ประโยชน์แก่ผู้อื่นมากมาย ในธุรกิจอื่นๆทั้งหลายมีการสูญเสียบ้าง ในขณะที่ลูกเปลี่ยนจากคนธรรมดาเป็น นารายณ์โดยที่ไม่มีการสูญเสียใดๆ รายได้ของทุกคนนั้นได้หมดสิ้นลงแล้ว เพียงพ่อเท่านั้นที่สอนธุรกิจของการเปลี่ยน จากคนธรรมดาเป็นนารายณ์ให้แก่ลูก ดังนั้นลูกควรจะศึกษาอะไร? ผู้ที่มีทรัพย์สินสมบัติมากมายนั้นก็คิดว่าสวรรค์อยู่ที่นั่น บา บุคานธีจึงได้ก่อตั้งอาณาจักรของรามหรือไม่? อ้อ! เป็นโลกที่ตีโมประฐานเดียวกันนั้นและความทุกข์ก็เพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ สิ่งนี้สามารถเรียกว่าเป็นอาณาจักรของรามได้อย่างไร? ผู้คนกลายเป็นผู้ที่ไม่รู้คิด! ผู้ที่ไม่รู้คิดก็กล่าวได้ว่าตีโมประฐาน ผู้ที่รู้คิดนั้นก็ตีโมประฐาน วงจรนี้ยังคงหมุนต่อไป ไม่มีสิ่งใดที่จะต้องถามพ่อในเรื่องนี้ เป็นหน้าที่ของพ่อที่ให้ความรู้ของ ผู้สร้างและสิ่งสร้างแก่ลูก และท่านยังคงทำเช่นนั้นต่อไป ท่านเฝ้าแต่อธิบายทุกสิ่งในมุรลี ลูกได้รับคำตอบกับทุกสิ่ง แล้ว ลูกจะถามอะไรอีก? ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถอธิบายได้ ดังนั้นลูกจะถามอะไร? ลูกสามารถเขียนบนกระดานด้วยเช่น กัน: เข้ามาข้างในและทำความเข้าใจว่าจะมีพลาณามัยดีเสมอและมั่งคั่งเสมอเป็นเวลา 21 ชาติเกิดได้อย่างไร อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. รับฟังสิ่งที่พ่อพูดอย่างดีมากและดูดซับไว้ มีความใส่ใจที่จะถ่ายทอดแก่ผู้อื่น อย่าได้เพียงแค่อ่านด้วยหูข้างหนึ่งและปล่อยให้ออกไปจากหูอีกข้างหนึ่ง อย่าได้หาในเวลาของการหารายได้
2. กลายเป็นมือขวาของพ่อ และนำคุณประโยชน์มาให้แก่คนอื่นๆ อีกมากมาย ทำธุรกิจของการกลายเป็นนารายณ์และทำให้ผู้อื่นเป็นนารายณ์จากมนุษย์ธรรมดา

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นภาพลักษณ์ที่ได้รับการประดับที่มีกิจกรรมและใบหน้าแสดงประกายของเครื่องประดับ ของความบริสุทธิ์
ความบริสุทธิ์คือเครื่องประดับของชีวิตบราห์มิน ให้ทุกคนได้สัมผัสกับเครื่องประดับของความบริสุทธิ์ใน ทุกขณะบนใบหน้าและในกิจกรรมของลูก ให้เครื่องประดับของความบริสุทธิ์ปรากฏให้เห็นในครีฑ์ของ ลูกบนใบหน้าและมือและเท้าของลูก ให้ทุกคนพูดว่าความบริสุทธิ์นั้นปรากฏให้เห็นในรูปลักษณ์ของผู้นี้ ให้มีประกายของความบริสุทธิ์ในดวงตาของลูกและรอยยิ้มของความบริสุทธิ์บนริมฝีปากของลูก ไม่เห็นสิ่ง อื่นใด: สิ่งนี้เรียกว่าเป็นภาพลักษณ์ที่ได้รับการประดับด้วยความบริสุทธิ์

คติพจน์:   ความสัมพันธ์และสายใยที่ไร้ประโยชน์ทำให้ปัญหิของลูกว่างเปล่า และดังนั้นจงจบสิ้นทุกสิ่งที่ไร้ประโยชน์

*** โอม ซานติ ***